

بررسی تطبیقی انتقای ابوت در ثبوت قصاص از دیدگاه فقهای امامیه و عامه

محمد شفیق اسکی^۱، محبوبه گودرزوند چگینی^۲

^۱ استادیار دانشگاه فرهنگیان

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه آزاد آیت‌الله آملی، آمل، ایران

چکیده

در قتل عمد، به موجب نص صریح قرآن، اصل بر اجرای قصاص است و به عنوان حق اولیه و ابتدایی اولیای دم به حساب می‌آید و کسی نمی‌تواند این حق را از ایشان سلب نماید. اما باین وجود، این اصل به رسمیت شناخته شده، در موارد استثنایی قابلیت اعمال ندارد؛ یکی از این موارد استثناء قتل عمدی فرزند توسط پدر است. یافته‌های پژوهش حاضر که به شیوه کیفی و مبتنی بر روش گردآوری اطلاعات از منابع کتابخانه‌ای به رشته تحریر درآمده، حاکی از آن است که در بحث عدم قصاص برای پدری که مرتکب قتل عمدی فرزند شده، بین فقهای امامیه و عامه، به جز محدود اختلاف نظرهایی - از جمله رویکرد مذهب مالکیه - در کل اتفاق نظر وجود دارد. بطوریکه که بررسی تطبیقی آرای فقهای امامیه و عام در باب انتقای ابوت در ثبوت قصاص مبین آن است که، دیدگاه عدم قصاص پدر در صورت کشتن فرزند، دیدگاه غالب و پذیرفته شده در میان این فقها می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: قصاص، قتل عمد، فرزند کشی، ابوت، شرط انتقای ابوت.

مطالعات علوم سیاسی، حقوق و فقه

دوره ۴، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۰-۱